

Nový Jeruzalém č. 2/2025

Zpravodaj pro **302.** prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) **v Lysicích – v úterý 11. února 2025 v 17 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb ve Velkém Meziříčí:

V úterý 14. ledna 2025 na mši svaté při pouti NJ bylo asi 250 věřících. Pán Bůh odplatí otci biskupovi Pavlovi a devíti kněžím za jejich službu při zpovídání a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o **vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti(6) na smír za hříchy celého světa

Promluva biskupa Mons. Pavla Konzubla při pouti Nový Jeruzalém ve Velkém Meziříčí:

Ve čtyřech biblických evangeliích nalezneme celkem 28 zpráv o Ježíšových zázracích, současně je jasné, že **ve skutečnosti učinil Ježíš zázraků daleko víc.** Dnešní evangelium nám ukazuje podle Marka první Ježíšův zázrak, co by základní charakteristiku nového učení. Ježíš neopakuje jenom nějaké rabínské výroky, jako učitelé tehdejší doby, ale **jedná obdařen mocí, a tak jsme svědky uzdravení posedlého nečistým duchem.**

Posednutí zlým duchem je v dějinách lidstva představa velmi stará. Představu, že člověk, zvíře či věc může být pod vlivem zla, lze nalézt jak v přírodních náboženstvích, tak v helénské antické kultuře. I Korán obsahuje místa, kde hovoří o posedlosti zlými duchy, stejně tak i východní buddhismus a taoismus znají modlitby, které mají chránit od moci zla.

My máme bohužel často sklon k dualismu, jako bychom **tiše předpokládali, že ďábel a Bůh spolu nějak soupeří.** To se odráží i v řadě příběhů, třeba v tomto:

Na počátku pokryl Bůh zemi brokolicí, květákem a špenátem, zelenou, žlutou a červenou zeleninou všeho druhu, aby muž a žena mohli žít dlouho a zdravě. A satan vytvořil Algidu a Rafaelo. A zeptal se: „Ještě pár horkých višní k té zmrzlíně?“ A muž odpověděl: „Ano, rád.“ Žena poznamenala: „Mě prosím ještě horkou vaň se šlehačkou.“ A tak každý nabral 5 kilo. A Bůh stvořil jogurt, aby si žena mohla uchovat figuru, která se muži tak líbila. A satan vytvořil z pšenice bílou mouku a z řepy cukr a zkombinoval je. A žena změnila svou konfekční velikost z 38 na 46. I řekl Hospodin: „Zkuste můj čerstvý okurkový salát.“ A ďábel k němu stvořil dressing a česnekový toast jako přílohu. A mužové a ženy si po tomto požitku povolili pásky alespoň o jednu díрку. Bůh ale prohlásil: „Dal jsem vám přece čerstvou zeleninu a olivový olej na ni!“ A satan vytvořil malé briošky a Camembert, humrové chlebičky a kuřecí prsíčka na másle, k čemuž bylo již třeba druhého talíře. A hladina cholesterolu lidstva stoupala k nebesům. Tak Hospodin stvořil běžecké boty, aby jeho děti ztratily nějaké to kilo. A satan vytvořil televizi s dálkovým ovládáním, aby se člověk nemusel obtěžovat ani s přepínáním. Nato Bůh stvořil brambory, s nízkým obsahem tuku a bohaté na draslík a další cenné látky. A satan odstranil zdravou slupku a vnitřek rozdělil na plátky, které smažil ve zvířecím tuku a poprášil spoustou soli. A člověk získal dalších pár kilo. Pak Hospodin vynalezl sójové maso, aby jeho děti nemusely zpracovávat tolik kalorií, a přitom aby se zasytily. A ďábel vytvořil McDonalds a Cheeseburger. A pak se satan zeptal: „Hranolky?“ A člověk odpověděl: „Jasně - extra velkou porci s majonézou!“ A satan řekl: „Tak to má být.“ A člověk utrpěl srdeční infarkt. Bůh si povzdychl a stvořil čtyřnásobný bypas. A satan vynalezl státní zdravotní pojištění...

Podle Evangelíí ale Bůh s ďáblem vůbec nesoupeří. Známý exorcista Elias Vella, když se ho zeptali, zda je možné porazit ďábla, překvapivě odpověděl: „Nikoliv“ a dodal: „**Ďábla není možné porazit z velmi jednoduchého důvodu, už je totiž poražen.** Přemohl ho Ježíš na kříži. My tedy nebojujeme s ďáblem, abychom ho porazili, ale proto abychom ukázali že je poražen.“ Podíváme-li se do prvního listu apoštola Jana, můžeme se tam dočíst: „**Boží Syn přišel proto, aby ďábové činnosti udělal konec.**“ Přesto ale nemůžeme nejinteligentnější bytost, která kdy existovala, podceňovat a to proto, že přestože nemá žádnou dobrou vlastnost, jednu ctnost jí upřít nemůžeme: Je neuvěřitelně **pilná a pracovitá a to především na rovině pokušení.**

Vraťme se ale k dnešnímu evangeliu. Položme si otázku, **jak využíváme moc, která je skryta v křesťanském učení.** Bohužel řada křesťanů dnes vidí ve víře spíše nepřijemná pravidla, která

by měla dodržovat. Pak není divu, že jim víra žádnou moc nedává, protože ji **chápu spíše jako nemoc než požehnání.**

Moc nového učení je v četbě Bible, svátostech a v modlitbě, dříve se dokonce evangelium při bohoslužbách četlo směrem k severní straně, odkud podle proroka Jeremiáše přijde zlo a veliká zkáza. **Moc nového učení je ve svátostech,** které přijímáme. Ve starověku než katechumeni přijali křest, tak museli plivnout směrem na západ, co by symbol zřeknutí se zla. **Není náhodou, že rozdíl mezi pojmy svátost a svatost je jen v jedné malé čárce nad á. Svátosti jsou totiž pomocí na naší cestě ke svatosti a co je svaté, to nemůže zlo ohrozit.**

Sbírka: Po uhrazení nutné rezie poutě NJ jsme darovali **24 800 Kč na zřízení církevní základní školy v Brně.** Poděkování patří také místnímu faráři P. Jiřímu Kaňovi, panu varhaníkovi a farníkům, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A především: „**Pán Bůh odplat za každodenní modlitby svatého růžence na úmysly Nového Jeruzaléma.**“

Představení hlavního celebranta poutě NJ v Lysicích, kterým bude P. Jan Pecháček, kaplan z Náchoda:

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působště: Žádný kněz nespadne z nebe, je to obyčejný člověk, byl obyčejným dítětem a má příběh jako každý jiný. To, co nás však zajímá, a o čem jsou naše svědectví, jsou Boží zásahy v našich životech. Výjimeční či zajímaví tedy nejme my sami, na nás nic zvláštního není. Výjimečné jsou dary, které se nám Bůh rozhodl dát.

Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů? Jsem z Libchav, vesnice poblíž Ústí nad Orlicí. Moji rodiče pocházejí z Ústí a vyrůstali v této velké farnosti. V jejich dospívání je velmi ovlivnil tehdejší děkan Josef Kajnek. Brali víru vážně. Chodit v neděli do kostela, ve svůj čas jít k prvnímu svatému přijímání a k biřmování, během základní školy docházet na náboženství a večer se společně modlit byla samozřejmost. Rodiče mě naučili, že pokud má život za něco stát, musí se vzít vážně. Ovšem i se špetkou humoru. Viděl jsem u svých rodičů jejich vzájemnou věrnost, fungující manželství a otevřenost životu (mám 2 starší a 2 mladší sestry). Když se člověk pro něco rozhodne, je to na celý život.

Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem? Setkání s eucharistickým Kristem. Vysvětlím: Naše sudetská farnost byla celkem malá, neměl jsem v ní téměř žádné vrstevníky. Chodil jsem na základní školu, kde jsem trochu vyčníval tím, že jsem jako jediný z vesnice chodil ministrovat. Snažil jsem se od malička svou zvláštnost přebít tak, že jsem svým nevěřícím kamarádům dokazoval, že si můžu dovolit dělat stejné věci jako oni, ba že mohu být ještě větším darebákem. Žil jsem od malička ve dvou světech. Doma jako katolík a s kamarády jako pohan. A byl bych se od církve a od Pána v dospělosti oddělil, kdyby do toho On sám nevstoupil. Ve 14 letech jsem se dostal na duchovní obnovu Institutu Panny Marie snoubenky Ducha svatého, kam patřili i moji příbuzní. Viděl jsem lidi, kteří se mají navzájem rádi, mladé páry, které mají krásný vztah a žijí v čistotě, vrstevníky, kteří tráví mnoho času modlitbou. Pochopil jsem, že ona pro mě nudná víra je jim zdrojem radosti a vnitřní krásy. To mě vyprovokovalo k tomu, abych se já sám při modlitbě Bohu otevřel. A Bůh přišel, dal mi zakusil svou milující přítomnost v eucharistii. To byl důležitý bod obratu v mém životě. Přenastavil jsem si žebříček hodnot a na první místo jsem si postavil modlitbu. V této zkušenosti s Boží blízkostí v eucharistii vidím první nitky povolání ke kněžství, kterých jsem se začal chytat, ale také jsem se jich zase pouštěl. Nebyla to přímá cesta. Boží prozřetelnost se však postarala a já se vždy dostal v pravý čas na správné místo. Třeba hned pár měsíců po obrácení jsem se dostal poprvé do kněžského semináře na duchovní obnovu Tammím, kterou dvakrát ročně pořádají bohoslovci, pro mladé muže. Prostředí semináře na mě udělalo dobrý dojem a jezdil jsem tam pravidelně 6 let. To bylo období největších dilemat a zraní.

Kdo vám nejvíce pomohl na cestě ke kněžství? Během středoškolských studií (byl jsem na gymnáziu v Ústí nad Orlicí) jsem se setkal s výbornými muži, kteří mi velmi pomohli udělat další důležité kroky na cestě za Pánem. Byl to náš učitel společenských věd Jakub Brdčíčko, který mě zasvětil do křesťanské filosofie a teologie, ukázal mi sv. Tomáše Akvinského. Pomohl mi i českořebovský farář Miloš Kolovratník, který byl v té době mým zpovědníkem, a také spirituál

pražského semináře Miloš Kabrda, který mě zásoboval hutnou duchovní literaturou. Dalším důležitým vlivem bylo setkání s trapisty z Nového Dvora. Jezdím tam pravidelně a čerpám z jejich modlitby a literatury. Ovšem čím dál víc vnímám, že největší duchovní podporou mého povolání byly modlitby a svatě žité kněžství mého praprastrýce, řeholníka kongregace petrinů Josefa Xavera. Náš Strejček, jak jsme mu říkali, sloužil v dalekém Písku. Navštěvovali jsme ho jednou za rok. Přesto jeho přítomnost v pozadí byla velmi významná. Poté, co zemřel ve svých 99 letech, když jsem byl ještě v semináři v Římě, jsem si jistý, že mám v nebi velkého přímluvce v boji o věrnost mému kněžskému povolání. On sám totiž ve svém životě prokázal mimořádnou věrnost, když čekal 30 let na svěcení po rozpuštění jeho kongregace režimem.

Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější? Nejkrásnějším momentem mého života bylo jáhenské svěcení, při němž jsem slíbil celibát, zcela a navždy jsem se zasvětil službě Bohu a jeho milované církvi. Ve službě mě nejvíce naplňuje skutečnost, že se spolu s Kristem vydávám za život světa, že mohu žít eucharisticky jako On, že v jeho osobě smím vyslovit „Toto je moje tělo, které se za vás vydává“ a „Toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás a za všechny.“ Je to čas liturgie, čas před svatostánkem, čas s mládeží, která objevuje Krista, radost z katechumenů, kteří se rodí k novému životu. Je to však i bolest při konfrontaci s těmi nejhroššími věcmi, kterých je člověk ve své pošetilosti schopen. Radost z kněžství je strašně zvláštní druh radosti. Kněžství spočinulo na mých bedrech jako kříž, jako jho, které je však sladké, netíží a netlačí. Ne proto, že by to bylo pírkó, ale proto, že ho nesu s ním, či snad On ve mne. Kněžství je výstup s Kristem na Golgotu. S Kristem – proto radost, na Golgotu – proto oběť. Je to radost v oběti. Je to láska, která nás stravuje a proměňuje do nové podoby, láska, která nás přivede ke zmrtvýchstání.

Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí? Plnit Boží vůli. Poznat Boha, poznat, že je dobrý. Když poznáme, že je dobrý, můžeme se do něj zamilovat. Když se do něj zamilujeme, nemůžeme než plnit jeho vůli, která přetváří celý svět ke konečné podobě, kdy bude Bůh všechno ve všem. Na Nový Jeruzalém, na to se těším.

Na co určíte sbírku při pouti Nový Jeruzalém v Lysicích? Na Mary's Meals – dobročinné organizaci, která poskytuje školní stravování dětem v nejchudších zemích světa. Částka 550 Kč umožní jedno jídlo denně jednomu dítěti po celý rok.

Jubileum 2025 – zpráva o jedné z mnoha mimořádných milostí.

Věřící (katolický křesťan) může v tomto milostiplném roce – při splnění všech nutných podmínek, kterými jsou – **úmysl** získat odpuštění časných trestů, **nemít zalíbení** ani ve všedním hříchu, stav v **milosti posvěcující, svátost smíření** v blízké době, **svaté přijímání, modlitba na úmysl svatého otce**, předepsaný **skutek –**

získat dva plnomocné odpustky za jeden den!

Je to možné, když v tom dni věřící přijme ve svatém přijímání **dvakrát** Pána Ježíše. (podmínkou pro druhé svaté přijímání je účast na celé mši svaté). Tento druhý odpustek může **získat jen pro duše v očistci** (podobně jako od 1. – 8. listopadu).

(Toto je obsaženo v „Pravidlech pro udělování odpustků během řádného Jubilejního roku 2025 ze dne 13.5. 2024)

Už jen necelých 11 měsíců do Vánoc

Připravovat se však můžeme už teď. Třeba tím, jak nahradit vánoční písně s nádherným nápěvem ale se slovy, která ponižují Boží děťátko a přímo zesměšňují zbožné zvyky o jeho Svatých narozeninách, protože byly napsány na objednávku bezbožecké propagandy.

Spolubratři kněží se pokusili o nové pojetí:

Vánoce, Vánoce přicházejí: Ref.: Vánoce, Vánoce přicházejí, zpívejme, přátelé, po roce Vánoce, Vánoce přicházejí, šťastné a veselé.

1. Už se těším jak oslavím / Ježíškovy narozky. / Je to radost, milá starost, / pro nás pro všechny.
2. Zahrajeme, zazpíváme, / Ježíšek je pro nás dar. / I když v chlívě leží v seně, / je náš Pán a Král.
3. Přišel z nebe i pro tebe, / aby se nám přiblížil. / On má přání, aby každý / člověk věčně žil.

4. Nachystáme, rozdáváme, / máme přece všeho dost. / Každý chudšas je teď pro nás / též vánoční host

Rolníčky: Ref.: Ježíšku, maličký, přišels mezi nás, / Ježíšku, chudičký, i když je tu mráz, Ježíšku, nebeský, vítáme tě zas, / Ježíšku náš maličký, už jsi jeden z nás.

1. Na náměstí strom, všude kolem shon / věští něco velkého, zvoní k tomu zvon.

2. Pod stromem je chlív a v něm stojí teď / jesle s malým dítětem, všude kolem zpěv.

3. Každý, kdo tu jde, slyší, jak ho zve, / pokoj Boží nabízí tiché nemluvně.

Nemusíme se obávat výčitek z nějakého kopírování. To není nic špatného a běžně se to dělávalo a dělá dodnes. V Evangelickém zpěvníku je např. píseň 482 Ó, ty radostný čase vánoční, pozeňnaný nám na věky! Svět ve tmách chodil, Kristus se zrodil. Raduj se, raduj, ó křesťane....., na nápěv sicilské písně O Sanctissima, která je v našem Kancionálu pod č. 808 Matko přesvatá, láskou bohatá ... A s radostí se zpívá oboje ve svůj čas a na svém místě.

Pozvánky a oznámení.

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin.**

Duchovní služba v Nemocnici Nové Město na Moravě – katolický kněz, P. Sylwester Jurczak, nemocniční kaplan - svátost nemocných, svátost smíření, sv. přijímání, rozhovor s pacientem. Telefonický kontakt: [733 741 473](tel:733741473).

Plán poutí na rok 2025:

26. 4. – Vídeň (Rakousko)

24. 5. - poutní výlet rodin s dětmi Hrabyně a ZOO Ostrava

24. – 27. 7. 2025 – poutní výlet na Východní Slovensko II. Program bude velmi podobný jako v roce 2024 – jsou k tomu dva důvody – jednak se někteří přihlášení nemohli loni zúčastnit a někteří, kteří tam byli by tam chtěli znovu. . Hlavním cílem bude Litmanová (Panna Maria), Vysoká nad Uhom (bl. Anna Kolesárová) a Smižany (Boží milosrdenství). Protože jsem objednal autobus, řidiče a ubytování v poutním domě, je možné se už přihlásit.

17. – 23. 8. - XXV. pěší pouť na Velehrad

13. 9. – XXII. pěší smírná pouť P. MUDr. Ladislava Kubička

17. – 19. 10. – poutní výlet do Severních Čech

Plán poutí NJ na rok 2025:

duben - Měříň květen – Nové Veselí červen – Jimramov červenec – Sádek u Poličky srpen – Velká Bíteš září – Radostín říjen - Deblín listopad - Černá Hora prosinec - Olešnice.

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 303. pouť NJ do Křižanova v úterý 11. března 2025 v 17 hodin – hlavní celebrant – Mons. Jindřich Bartoš, farář města Znojmo, děkan Znojemský a Vranovský, člen kněžské rady a sboru poradců.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 2. 2025. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém;** Vydává: Řím. katolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www.rovecne.farnost.cz

Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, 606948970